

കഥ

പോസ്റ്റ് മോഡേൺ പെന്തക്കോസ്ത് പോസ്റ്റ് മോഡേൺ പെന്തക്കോസ്ത്

(സീയോൻ വോയ്സ്, കോതമംഗലം ജൂൺ 2002)

സുനിൽ വർഗീസ് ബാംഗ്ലൂർ
theministryoftoday@gmail.com

‘എന്ത് പറയുമ്പോഴും അമ്മയ്ക്ക് രാജിവെന്നാ..’

ആനിമോൾ പരിഭവം കലർന്ന ദേക്ഷ്യത്തോടെ ബഡ്റൂമിലേക്ക് ഓടി, ഏങ്ങലടിച്ചു കൊണ്ട് തലയിണയിൽ മുഖമമർത്തി വിങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ലൈസാമയ്ക്ക് പിശക് മനസ്സിലായി.

കുറച്ചു മുൻപാണ് രാജുച്ചായൻ ഗൾഫിൽ നിന്ന് വിളിച്ചത്. ലോങ് ബെൽ കേട്ട് ലൈസാമ്മ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് ഓടി വരുമ്പോൾ തന്നെ ചോദിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ഓഡർ തിരിക്കുകയും ആനിമോൾ പറഞ്ഞ പ്ലാറ്റിനം കൊണ്ടുള്ള വാച്ച് മന:പൂർവ്വം ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു.

ആനിമോൾ അപ്പുറത്തെ വീട്ടിലെ രാധയുമായി ടെന്നീസ് കളിക്കുന്നത് നിർത്തി ഓടിവന്നപ്പോഴേക്കും ലൈസാമ്മ, രാജീവിന് ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ക്രമം ക്രമമായി നിരത്തുകയും രാജുച്ചായനെ അത് ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ കാർഡ് തീർന്ന് ലൈൻ ഡിസ്കണക്ട് ആയപ്പോഴാണ് ലൈസാമ്മ കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം രാജുച്ചായൻ വിളിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞ, കൈയ്ക്കുണ്ടായ ഒടിവിനെപ്പറ്റി ഓർത്തതും അതിന്റെ സമകാലിക അവസ്ഥ ചോദിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തതിൽ സ്വയംപ്രേരണം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, അടുക്കളയിൽ നിന്ന് വരുന്ന കരിഞ്ഞ മണത്തെ സീൽക്കാരത്തോടെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തത്.

ഈ പ്രത്യേക അവസരത്തിലാണ്, കഥാപാത്രം ആനിമോൾ മോൾ മേൽപറഞ്ഞ പ്രസ്ഥാവന അർത്ഥാൽ അവളുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾക്ക് ഒരു വിലയുമില്ലെന്നും അവളെ ആർക്കും ഇഷ്ടമല്ലെന്നും പറഞ്ഞ് കരഞ്ഞത്. പിന്നീടവൾ പ്ലാറ്റിനം കൊണ്ടുള്ള വാച്ചിനെ ധ്യാനിക്കുകയും കുറെ ബക്കറ്റുകൾ കരയുകയും, മാത്രമല്ല പ്രസ്തുത ആഗ്രഹം എയറോഗ്രാഫിലൂടെ അനവധി നിരവധി തവണ എഴുതി അറിയിച്ചിട്ടും നോ മറുപടി!

എന്നാൽ ലൈസാമ്മ ഗുണിച്ച് ഹരിച്ച് ആവശ്യപ്പെട്ട സാധനം കിട്ടുകതന്നെ ചെയ്തു. ടൗണിലുള്ള കമ്പ്യൂട്ടർ സെന്റർ നടത്തുന്ന മേനോനങ്കിൾ രാജീവിന് നെറ്റ് കണക്ഷനോടോപ്പം ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ അസംബിൾ ചെയ്ത് കൊടുത്തല്ലോ!

തുടർന്നുവന്ന ഞായറാഴ്ച ലൈസാമ്മ(സിസ്റ്റർ) കരഞ്ഞു കൊണ്ടും രാജീവ് പ്ലെയിൻ ഗ്ലാസ് ഒന്ന് ഇളക്കി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു അല്പം നിഗളത്തോടെയും ആ വസ്തുത സഭയെ സാക്ഷ്യമായി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. (കമ്പ്യൂട്ടർ കാണുവാനായി) ചിലതരം ഭവന സന്ദർശനങ്ങൾ പതിവില്ലാതെ ലൈസാമ്മ സിസ്റ്ററിന്റെ വീട്ടിൽ തുടർന്നു സംഭവിച്ചു.

കുറേനാൾ കഴിയുന്നു, ഗ്രീഷ്മം മങ്ങി മങ്ങി പോകുന്നു. ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്ന ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ലൈസാമ്മ സഭാപാസ്റ്ററിനെ വ്യക്തിപരമായി കാണുകയുണ്ടായി.

(മെല്ലെ, പടവുകൾ കയറി ചെല്ലവെ; പണ്ട് ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിലായിരുന്നപ്പോൾ മൂന്നാഴ്ച കൂടിയിരിക്കവെ കുമ്പസാരിക്കാൻ പോകരുള്ളത് എന്തോ ഇപ്പോൾ ലൈസാമ്മ ഓർക്കുന്നു.)

പാസ്റ്ററോ രാവിലെ (പതിവില്ലാതെ) ഓടിക്കിതച്ചു വരുന്ന ലൈസാമ്മയിലെ ഭീതിയും പരവേശവും പ്രവചനത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന് അന്യൂനങ്ങളായ വചനങ്ങളെ ഹൃദയത്തിൽ സൂഷ്മീകുന്നത് അറിയുകയും മൂന്നു തവണ രക്തം ജയം പറയുകയും ചെയ്തു.

പ്രയർ റൂമിൽ മിസ്സിസ് പാസ്റ്റർ (പാസ്റ്ററാൻ്റി എന്ന് വേർഷൻ) എടുത്തുവെച്ച ചായ്‌ഗ്ലാസ് ഏറ്റു വാങ്ങി നനഞ്ഞ പരവയെ പോലെ ലൈസാമ്മ രഹസ്യങ്ങളെ തുറന്നു വിട്ടു തുടങ്ങി.

എവിടെയെങ്കിലും ഭൂതശാന്തി രോഗശാന്തി ടൈപ്പ് ദൈവദാസന്മാർ ഉണ്ടോ എന്നും, പ്രസ്തുത വ്യക്തിയെ കുറഞ്ഞത് മൂന്ന് ദിവസത്തേക്ക് എങ്കിലും ഉപവാസം പ്രഖ്യാപിച്ച് വീട്ടിൽ വരുത്തണമെന്നും തുടങ്ങി രഹസ്യം കുറേയുണ്ടായിരുന്നു.

അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചിലതുണ്ട്. അതായത് ഏറ്റവും സൂഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കേണ്ടത് പൊന്നുംകുടമായ രാജീവിൻ്റെ എക്സ്‌ട്രാ ഇന്റലിജൻസിന് എതിരെ ആരോ ഒരു ഒന്നിടാ ചെകുത്താനെ പറഞ്ഞുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പൊന്നുംകുടമിപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയില്ല മിണ്ടാട്ടമില്ല; കുടുംബ പ്രാർത്ഥയ്ക്കാണെങ്കിൽ കുടാറുമില്ല എന്തിനേറെ, എപ്പോഴും മുറിയടച്ച്... പാവം എല്ലുകളുന്തി ആകെ കോലം കെട്ടു പോയെൻ്റെ ദൈവദാസനെ...

ക്ലാസിലവൻ ടോപ്പല്ലായിരുന്നോ... അതുപോലെ പാട്ടു പാടുന്നതിലും ഒക്കെ അവന് എന്ത് വാസനയായിരുന്നു, കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച ഞാൻ ഒറ്റ ഒരുത്തി പരിശ്രമിച്ചിട്ടാ അവൻ യോഗത്തിന് വന്നത്; കേട്ടോ, ഞാനതങ്ങ് തരപ്പിച്ച് പറഞ്ഞു, പോക്കറ്റ് മണി ക്യാൻസൽ ചെയ്യുംന്ന്....മതീലോ...

തൻ്റെ കഴിവിൽ ലൈസാമ്മയ്ക്ക് ഒരുതരം തൃപ്തി.

ഇതേ അവസരത്തിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട പാസ്റ്റർ, ഒന്നിടാ ചെകുത്താൻ വലിഞ്ഞ് കയറിക്കൂടി എന്നാരോപിക്കപ്പെടുന്ന രാജീവിന് ഇരുപത് വയസ് കടന്നതും കർത്താവിൻ്റെ മേശയിൽ നിന്നവൻ പങ്കെടുക്കാത്തതും ഭാഷാവരം ഉപയോഗിക്കാത്തതും അവ്യക്തമായി ഓർക്കുന്നു.

ലൈസാമ്മ കരച്ചിലിൻ്റെ മറ്റൊരു ചരണത്തിൽ...

....പിന്നെ ദൈവദാസനെ, ആനിമോളാണെങ്കിൽ, എനിക്കറിയില്ല എപ്പോഴും ടിവിയിുടെ മുൻപിലാണ്. ജൂക്ക് ബോക്സിലും എം ടിവിയിലും കാണുന്ന പാട്ടിലെ ഏതൊക്കെ വേഷങ്ങളാണെന്നോ വാഗ്ദാനം പിടിച്ച് വാങ്ങിപ്പിക്കുന്നത്.

കഴിഞ്ഞ പകലാണ് ലൈസാമ്മ പാട്ടുപുസ്തകം തപ്പി തപ്പി (ദൈവമേ, സമയമില്ലാത്തോണ്ട് ഒരു പാട്ടു പോലും പാടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലാലോ എന്ന ആത്മഗതത്തോടെ) ട്യൂവിൽ ആനിയുടെ പഴയ അലമാര വരെയെത്തി. അവിടെ നടത്തിയ മിന്നൽ പരിശോധന ചിലരഹസ്യങ്ങളെ പുറത്തു കൊണ്ടു വന്നു.

ആ പഴയ അലമാരയിൽ നിന്ന് കുനുകുനെ മീശ പൊടിക്കുന്ന ഒരു എലുമ്പൻ ചെക്കന്റെ ഫോട്ടോയാണവർ കണ്ടെത്തിയത്. ഒപ്പം വിടർന്ന കൈയുക്ഷരത്തിൽ കുറേ എഴുത്തുകളും.(റോസാപ്പൂക്കൾ വരച്ചു ചേർത്തതും അല്ലാത്തതും) ചങ്കിടിപ്പോടെ ലൈസാമ്മ സിസ്റ്റർ സ്തോത്രം പറയുകയും എല്ലാം പഴയ സ്ഥാനത്ത് തന്നെ വെയ്ക്കുകയും, എല്ലാ വരങ്ങളും കൂപകളും മാറ്റിവെച്ചവർ പത്താം തരത്തിൽ എത്തി നിൽക്കുന്ന മകളെ തല്ലിച്ചതയ്ക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

വൈകിട്ടവൾ 'മമ്മീ' എന്ന് അരുമയായി വിളിച്ച് കയറി വരുമ്പോൾ ലൈസാമ്മ എന്തിനോ തന്റെ ചെറുപ്പം ഓർത്തു. തന്റെ പുറകേ വന്ന ആമ്പിള്ളാരെ താൻ അവജ്ഞയോടെ കണ്ടതും ആട്ടി ഓടിച്ചതും ഓർത്തു. എന്തുകൊണ്ട് ആനിമോൾ ഓടിച്ചില്ല...? ലൈസാമ്മ ആനിമോളെ കുറേ നേരം നോക്കി നിന്നതല്ലാതെ അന്ന് തല്ലിച്ചതയ്ക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല.

അങ്ങനെ ഒരാഴ്ച തീ തിന്നതിനു ശേഷം, രാജുച്ചായന്റെ ഫോൺ കോൾ കാത്ത് മടുത്ത് (ഇത് എഴുതി അറിയിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടോ ശരിയല്ലെന്ന് ലൈസാമ്മ സിസ്റ്ററിന് തോന്നി) ഒരു ആശ്വാസത്തിനായി മി.പാസ്റ്ററിന്റെ അരികിൽ ഓടി വന്നതാണ് ലൈസാമ്മ; ഗ്രീഷ്മം വരണ്ട് പോയതും ഇലകൾ അടർന്നു വീണു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ..

‘ആനി ആകെ മാറിയതു പോലെ’ എന്നുമാത്രമാണ് ലൈസാമ്മ സിസ്റ്റർ എങ്കിലും ദൈവദാസനോട് പറഞ്ഞത്.

‘എനിക്കുതോന്നുന്നേ രാജുച്ചായന്റെ അനിയന്മാർ തുലക്കന്മാരുടെ അടുത്തു പോയി ചെയ്തതാണെന്നാ..... രാജീവുമോൻ കമ്പ്യൂട്ടർ വാങ്ങിയത് അവർക്ക് ഇഷ്ടമായെന്നാണോ...പിന്നെ ആനിമോളോ ഞാനോ ഒരുങ്ങുന്നത് കാണുന്നത് ആ ഷീലയ്ക്കും മോൾക്കും എന്തു കണ്ണുകടിച്ചാണെന്നോ.....’

അങ്ങനെയൊക്കെ ഉപവാസകാര്യം ഉറപ്പിച്ചപ്പോൾ ലൈസാമ്മയ്ക്ക് പുതുമഴ പെയ്യുമ്പോഴുള്ള പോലെ തണുപ്പും ആശ്വാസവും തോന്നി.

‘കുട്ടികളെന്തിനേ?’ ഒഴിഞ്ഞ ചായ കപ്പുകൾ തിരികെ എടുക്കാൻ വന്ന മിസ്സിസ് പാസ്റ്റർ പുഞ്ചിരിയോടെ ആരാഞ്ഞു.

‘ഓ രാജീവുമോൻ ഇന്നു കോളജിൽ പോകുന്നില്ലാന്ന് പറഞ്ഞ് ആ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മുന്നിലിരിപ്പുണ്ട്. അവൻ പോവാത്തോണ്ട് അവളും പോകുന്നില്ലാന്ന് ബഹളം വെയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നിനി പാട്ടും കേട്ട് ആ ടീവിയുടെ മുന്നിൽ തന്നെ കണ്ടുമവൾ’

അങ്ങനെ ലൈസാമ്മ സിസ്റ്റർ മിസ്സിസ് പാസ്റ്ററിന്റെ കൂടെ അകത്തേക്ക് നടന്നു.

ഒന്നിടാ ചെങ്കുത്താന്റെ ചിരിയിൽ എന്തോ മുഖം മൂടിയുണ്ടെന്ന് തോന്നിയിട്ടും ദൈവദാസൻ എപ്പോഴുമെന്നതുപോലെ; സി.ലൈസാമ്മ വെള്ളി.ശ.ഞായർ(3) ഉപവാസം-വിഷയം: കുട്ടികൾ എന്നിങ്ങനെ ഡയറിയിൽ കുറിച്ചു.

അപ്പോഴും കുട്ടികളെ വളർത്തേണ്ടതിന്റെ ധാർമ്മികതയെക്കുറിച്ച് ലൈസാമ്മ സഹോദരിയെ പഠിപ്പിക്കണമോ എന്ന് ഒരു നിമിഷം ദൈവദാസൻ ചിന്തിക്കതിരുന്നില്ല.

ദശാംശവും ഒരു ഗൾഫ് മെമ്പറും കുറഞ്ഞാലുള്ള മാനുഷം
ഓർത്തിട്ടാവും പാലയിലുള്ള ഒരു ഭൂതശാന്തി വിദഗ്ദന്റെ
ട്രെയിനിംഗ് നമ്പർ അദ്ദേഹം തപ്പി. (നാളെ
വെള്ളിയാഴ്ചയാണല്ലോ!)

*****